

زاد روز رضا شاه کبیر و روز ارتش شاهنشاهی بو ایرانیان خجسته باد

<p>کرد. این روز را به نشانه پیوند جاودانه جانبازی‌ها، به آهنگ پرلکوه قهرمانی ها و به آئین و پاس خوین جامگان گرامی میداریم . یاد این سردار را گرامی میداریم که ساده بود و ساده می زیست. یاد سلسله‌وری را زنده میداریم که اندیشه‌ها و احساسات او با ذره ذره خاک ها و آب های نیاکانم پیوندی جاودانه داشت. کسی که در پی تغایش جاودی تاریخ سرزمینمان از گوشه‌ای دور افتاده، اما سریز و پرشکوه، پای به جهان هستی گذاشت و تا زمانی که چشم از جهان فرو بست، همواره یک آرزو در دل نهان داشت و آن سریلندي ایران بود وسی. ارتشی که او بنیاد نهاد، ارتش ملتی و سرداری است که تاخته ترفند استعمال ناجوانمرده در پیش او کوپیده شد. پای هیچ بیگانه ای به سرزمین ما نرسید. امروز، روزه راهداران دیگری تیز هست که تا دنیا پچاست و تا خورشید دلواری ها بر آسمان ایران میدرخشند تامشان زنده است و راهشان آموزگار زندگی ما... روز جانبازی‌های پدره ای ها، خسرو دادها، پاینده‌ها، رحیمی‌ها، طوسی‌ها و همه سرازان و سردارانی که خون خود را در راه انتلای امام وطن برخای ریختند تا آبروی ایران نزدی. سازمان سرباز به روان رضا شاه کبیر درود می فرستد که بعده شاهزاده سال ست آخوندهای کثیف را از دخالت در امور ایران کوتاه نمود. برای ایران و ایرانیان سریلندي و سرافرازی آژومندیم. سازمان سرباز سرهنگ ستاد هوشگ و وزیر</p>	<p>رنده پاد هوشگ وزیری، سر دیپر گهان لنده در واپسین سالهای زندگی در صفحه‌ای اول آن روزنامه و در زاد روز بنیان گذار ایران توین چنین نوشت: «کارنامه زندگانی مردان بزرگ له سیاه است و له سفید، بلکه آبیخنه ای از رنگ هاست، یا توجه به این و القیمته میتوان در مورد آنان به ذاری نشست». « ظرفیت از ربع قرن است که علت ما اقسون مار زخمی و سی چمهوری اسلامی است. در هنگامه‌ای که نه برعش، سرمان می ساید و نه در فرش زیر پایمان، دیگر نه تاری مانده و نه پودی، چه میتوان گرد برای زادگاهمان ایران اهوران؟ در این آشوب فکری که بدان گرفتار آمدند ایم و همه‌ی توش و توان ما را به چالش فرا خوانده است، پیست و چهارم اسفند ماه رخ نهایانده و در راه است.</p> <p>زاد روز رضا شاه کبیر بنیان گذار و معمار راستین ایران اهورانی و روز ارتش شاهنشاهی زادگاهمان ایران زمین.</p> <p>رضا شاه پدر راستین ملت ایران بود و هست و خواهد بود او ارتش توین ایران را بنیاد نهاد میهن پرستی که شالوده نیروی دریائی، هوائی و زمینی را ریخت. راهداری از سرزمین امپهادان ایران زمین. ناسیونالیستی از پهنه گسترده دلت ها و کوهستانهای ما. کسی که رسالت پیوند خویش با تماشی تاریخ و پاره های پیکر بزرگ ملت خود را یافت و بر کی از پیشان ترین یگاه زنگی ملت ایران، به هنگامی که این ملت توسط شیر پهр استعمال اکلستان و خرس گرسنه‌ی همسایه شمالی، پیاپی پاره های می گشت، بینگامی که در پهنه‌ی ایران زمین نیروهای استعمالگر همه‌ی توان خود را در راه نابودی ملت ما بکار گرفته بودند، رستاخیز ناسیو نالیستی خود را با قیام «هزار و دویست و نواد و نه آغاز</p>
---	--